

Osobné stanovisko kandidáta k voľbe biskupa Východného dištriktu Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku

Biblické motto: „*On musí rásť a ja sa umenšovať.*“ (Evanjelium podľa Jána 3,30)

1. Cirkev patrí Kristovi

„On musí rásť, ja sa umenšovať“ – toto vyznanie Jána Krstiteľa sa pred šiestimi rokmi stalo základom môjho pochopenia služby biskupa VD. On musí rásť v srdci jednotlivcov, v rodinách a cirkvi. Cirkev nie je pole osobných ambícií, ale priestor, kde má Kristus rásť. Tento program nechce byť len víziou, ale modlitbou za to, aby sa vyznanie Jána Krstiteľa stalo vyznaním cirkvi dnes.

2. Vďačnosť za minulé roky – pamäť, ktorá nás učí

Šesť rokov v biskupskej službe bolo obdobím, v ktorom sme spoločne niesli bremená, radosti aj rozhodnutia. Nie všetko bolo jednoduché. Boli časy neistoty, nedorozumení a napätia. Ale aj v týchto momentoch sme mohli bytostne poznávať, že Boh neopúšťa svoju cirkev.

Neopustil ju počas pandémie, vojny na Ukrajine ani cez vnútorné zápasy v cirkvi, ktoré nás viedli k väčšej potrebe dôvery, transparentnosti a k hľadaniu zmierenia. Každý krok, hoci náročný, nás viedol k poznaniu našej malosti a k hlbšej závislosti na Božích možnostiach.

Pastierska služba má tri rozmery, ktoré sa navzájom dopĺňajú:

Stáť pred stádom – znamená nasledovať Krista a niešť zodpovednosť za smerovanie cirkvi. **Byť uprostred stáda** – znamená nestratiť kontakt s realitou a potrebami veriacich. **Byť za stádom** – znamená podporovať padajúcich a otvárať priestor novým služobníkom. Nezviditeľňovať seba, ale povzbudzovať druhých k rastu a zodpovednosti.

Táto trojitá dynamika služby sa osvedčuje v mnohých praktických situáciách života cirkvi. Nie je modelom len pre biskupa, ale pre každého služobníka.

3. On musí rásť cez moc Slova

Zvestovanie evanjelia nie je len úloha duchovných, ale každého, kto žije z Kristovej milosti. Potrebujeme znova hovoriť o Kristovi zrozumiteľným jazykom, ale nezriekať sa pritom pravdy. Mojou túžbou je aj naďalej podporovať kazateľov.

V rámci dištriktu chcem pokračovať v organizovaní pôstnych a adventných kázňových prípraviek a duchovných cvičení. Dialóg, zdieľanie, návštevy Seniorátnych pastorálnych konferencií zostávajú prioritami biskupskej služby. Zároveň chcem v spolupráci s EMC posilňovať duchovnú obnovu laikov – cez víkendové stretnutia, školenia a odborné-duchovné semináre. Výzvou je personálna obsadenosť CZ duchovnými, čo úzko súvisí s nízkym záujmom o štúdium teológie. Tu vnímam dve cesty – väčšie povzbudzovanie mladej generácie a vytvorenie možností teologického vzdelávania pre ľudí vo vyššom veku.

4. Služba – diakonia ako viditeľné ovocie viery

Služba nie je doplnkom, ale ovocím viery. Chceme preto posilniť praktickú službu v zboroch aj v rámci dištriktu. Doposiaľ sme rozvinuli viacero diakonických projektov a plánujeme pokračovať. Po úspešnom zriadení Diakonického domova ELIM rozšíriť ponuku sociálnych služieb do ďalších seniorátov a vybudovať špecializované zariadenie v Prešove – v závislosti od možností projektových výziev. Diakonia je aj o podpore zraniteľných skupín – rozvedených, osamelých, rodín v kríze či ľudí bez domova, čo však závisí od počtu ochotných spolupracovníkov.

5. Vzťahy – cirkev ako spoločenstvo dôvery

Kresťanské spoločenstvo je viac než organizácia. Je to telo Kristovo, kde každý člen má svoju hodnotu a miesto. Bez vzťahov nie je život – a bez dôvery niet vzťahov.

Vnímam, že nám chýba kultúra rešpektu a otvorenosti. Budovanie vzťahov medzi duchovnými aj laikmi je preto jednou z priorit. V rámci dištriktu plánujeme organizovať stretnutia farských rodín, ako aj formát okrúhlych stolov otvoreného dialógu medzi cirkevnými predstaviteľmi. Budem sa usilovať o zachovanie transparentnosti a dôvery pri rozhodovaniach cirkvi, o podporu služby seniorátov a zviditeľnenie pozitívnych príkladov.

6. Hospodárska služba – spravovať zodpovedne, investovať zmysluplne

Cieľom dobrého hospodárenia nie je zisk, ale služba. V minulých rokoch sa podarilo zrealizovať viaceré projekty: - Rekonštrukcia nájomného bývania na Jarkovej ulici v Prešove, Janoškovho domu, obnova Diakonického domu ELIM, viacerých častí areálu ESS v Prešove a L. Mikuláši – škôl v zriaďovateľskej pôsobnosti VD ECAV. Výzvou ostáva Kolmanova záhrada, prebiehajúca rekonštrukcia Evanjelickej spojenej školy v Prešove vo výške 1,8 milióna €, kúpa prístavby v areáli školy, rozširovanie priestorových a vzdelávacích kapacít v ESS Liptovský Mikuláš. Taktiež aktívna komunikácia so samosprávami a Ministerstvom školstva pri zmenách školskej legislatívy.

7. Svedčiť – Evanjelium pre dnešný svet

Cirkev nemá existovať pre seba. Jej svedectvo má byť čitateľné – nielen teoreticky ale aj prakticky.

Naďalej chceme v rámci dištriktu rozvíjať a podporovať misijné podujatia – Dištriktuálny deň, Misijné dni, evanjelizačný projekt Pre Teba, víkendové stretnutia a metodické dni pre učiteľov, stretnutia spevokolov a pokračovať vo vydávaní časopisu Evanjelický Východ. Túžim po tom, aby evanjelium znelo moderne, ale pravdivo. Jednoducho, ale nie lacno.

8. Svedectvo cirkvi uprostred spoločensko-politických výziev

Cirkev nežije vo vákuu. Spoločenského zmeny, politické krízy, rastúca nedôvera vo verejné inštitúcie, prejavy extrémizmu, nárast chudoby – to všetko sú výzvy, kedy cirkev nemôže mlčať. Neznamená to, že sa má stať politickým aktérom. Jej sila spočíva v tom, že zostáva verná svojmu poslaniu: zvestovať pravdu, brániť dôstojnosť, slúžiť núdnym a modliť sa za všetkých.

V čase spoločenských rozporov cirkev pozerá k zmiereniu, nie k polarizácii.

V čase extrémizmu pripomína hodnotu každej ľudskej osoby.

V čase znechutenia ponúka nádej zakorenenú nie v ľuďoch, ale v Bohu.

V čase morálnej neistoty ukazuje stabilitu Božieho slova.

Úlohou cirkvi je, aby aj naďalej pokojne, ale pravdivo nastavovala Božie zrkadlo ľudskosti a zodpovednosti za spoločnosť. Aby budovanie spoločného dobra rástlo a egoistické túžby sa umenšovali.

Záver: Nie o nás, ale o Ňom

Nie našou silou, ale Božou milosťou. Nie naším menom, ale Jeho menom. Nie podľa nášho plánu, ale podľa Jeho vôle. Tak chceme slúžiť.

Cirkev patrí Kristovi. A ak má rásť, my sa musíme umenšovať. Umenšiť svoj strach, svoju pýchu, svoj hnev, svoju ľahostajnosť. Kristus nás nepozýva ku komfortu, ale ku krížu. Nie k popularite, ale k pravde. Nie k pohodliu, ale k službe.

Prosím o modlitby, aby som – ak to bude Božia vôľa – mohol ďalej slúžiť v tejto zodpovednej úlohe. Nie pre seba, ale pre Krista. Nie z moci, ale z milosti. Nie sám, ale spolu – ako cirkev, ktorá vie, komu patrí.

Peter Mihoč – biskup VD ECAV

